

N:o 69.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 24 april 1903.

— — — — Andra Kammaren den 25 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af till förra militiebostället Wirshult N:o 1 och Kålshult N:o 1 i Kronobergs län hörande jordområden jämte hemmanet Wirshult N:o 1 tillhörig andel i vattenkraft.

(Statsutskottets utlåtande n:o 33.)

Till Konungen.

Under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för den 19 december 1902 har Eders Kungl. Maj:t uti en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 11) föreslagit Riksdagen medgifva, dels att de till förra sergeantsboställena 1 mantal Wirshult n:o 1 och $\frac{1}{2}$ mantal Kålshult n:o 1 i Linneryds socken och Konga härad af Kronobergs län hörande och å en af vice kommissionslandtmätaren Sven Svensson år 1901 upprättad karta angifna områden, i areal innehållande 24,5 ar af hemmanet Wirshult n:o 1 och 80 ar af hemmanet Kålshult n:o 1, finge från hemmanen afsöndras och tillika med den hemmanet Wirshult n:o 1 tillhöriga andel i vattenfallet i Ronnebyån vid Skogsholm till Les-

sebo aktiebolag försäljas mot köpeskillning, som skulle på bolagets bekostnad bestämmas i den ordning, som i fråga om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof vore föreskrifven i kungl. förordningen den 14 april 1866, under iakttagande därvid, att köpeskillingen för statens andel i vattenfallen vid Skogsholm icke understege 5,250 kronor, samt under villkor i öfrigt:

att, sedan köpeskillingen för berörda jordområden och andel i vattenfall blifvit till landtränteriet i länet inbetald, desamma finge af köparen tagas i besittning vid utgången af nu löpande arrendeperioder, för hemmanet Wirshult n:o 1 den 14 mars 1915 och för hemmanet Kålshult n:o 1 samma dag år 1917, eller dessförinnan å tid, hvarom köparen kunde med nuvarande arrendatorer af hemmanen och andelar i vattenfallen öfverenskomma;

att, därest sådan öfverenskommelse träffades, köparen skulle utan något bidrag från kronan, till vederbörande arrendatorer erlægga den godtgörelse, som borde dem tillkomma för mistning af jordområdena och andelen i vattenfallet; samt

att köparen skulle vara skyldig att, om så påfordrades, uppsätta och för framtiden underhålla stängsel i gränsen mellan jordområdena och kronans mark;

dels ock att köpeskillingen för ifrågavarande jordområden och andel i vattenfall finge, på samma sätt som köpeskillingarna för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark.

Riksdagen har icke haft något att erinra emot Eders Kungl. Maj:ts berörda framställning, hvadan Riksdagen bifallit hvad Eders Kungl. Maj:t uti förevarande hänseende föreslagit.

Stockholm den 25 april 1903.

Med undersätlig vördnad.